

Státní pokladny, u nichž uloženy budou pře-
vezené cenné papíry, provedou označení jich
svými orgány dle týchž zásad.

§ 5.

Cizozemské cenné papíry, které označeny
budou dle §u 1 tohoto nařízení ve smyslu §u 5 vlád-
ního nařízení ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb.
z. a n. (platného pro celý obvod republiky Česko-
slovenské, tudíž i pro Slovensko a Podkarpat-
skou Rus), nepodléhají poplatku dle stupnice III.
ve smyslu §u 2, odstavce 1., zákona ze dne
27. května 1919, č. 304 Sb. z. a n., ovšem ale
½%ovému poplatku evidenčnímu.

§ 6.

Cizozemské prémiové dlužní úpisy podléhají
poplatku dle stupnice III. po rozumu zákona
z 28. března 1889, č. 32 ř. z., pokud Slovenska se
týče dle zák. čl. IX. z roku 1889, a dle zákona
ze dne 11. června 1919, č. 328 Sb. z. a n. (platného
pro celý obvod republiky Československé), a to
vedle poplatku evidenčního. Oba tyto poplatky za-
pravití lze při označení stanoveném tímto naříze-
ním. Dle §u 6 zákona posledně citovaného dlužno
zapřavití poplatek dle stupnice III. do 30 dnů po
přenesení do tuzemska a při tom prokázati, že
papíry nepřešly právním jednáním mezi živými
do rukou jiného majitele.

§ 7.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlá-
šení a provedením pověřuje se ministr financí.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Somtág v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Meissner v. r.

Staněk v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Dérer v. r.

Johaniš v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 428.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. července 1920

k provedení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 269
Sb. z. a n., kterým se upravují poměry úředníků
a zřizenců u státních úřadů a ústavů bývalého
státu uherského.

Na základě § 11 zákona ze dne 15. dubna 1920,
č. 269 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry
úředníků a zřizenců u státních úřadů a ústavů bý-
valého státu uherského, nařizuje se toto:

§ 1.

Státními úřady bývalého státu uherského
(královskými uherskými úřady) na Slovensku a
v Podkarpatské Rusi, jež spadají pod ustanovení
§ 1 zákona, jsou zejména:

1. Úřady obstarávající službu technickou:

- a) Státní stavební úřady (zák. čl. XXIV:1877).
- b) Krajské inspektoráty pro vodní stavby a jim
podřízené říční stavební úřady.
- c) Krajské inspektoráty pro stavby meliorační a
jim podřízené — kulturně-technické úřady.
- d) Okresní komisariáty parních kotlů.
- e) Cejchovní úřady (zák. čl. V:1907).

2. Úřady horní (báňské):

Báňské kapitanáty a jim podřízené báňské
komisariáty.

3. Orgány školské:

- a) pro školství národní: školní inspektoři (zák.
čl. XXVIII:1876);
- b) pro školství střední: vrchní ředitelé (zák. čl.
XXX:1883).

4. Orgány správy lesní:

lesní inspektoři (zák. čl. XXXI:1879), lesní
úřady a jim podřízené okresní lesní správy (zák.
čl. XIX:1898).

5. Hospodářské inspektoráty (zák. čl. XXIII:
1912).

6. Zvěrolékaři (zák. čl. VII:1900).

7. Orgány živnostenské inspekce (zák. čl.
XXVIII:1893).

8. Úřady finanční:

finanční ředitelstva a jim podřízené berní
úřady (zák. čl. XXVIII:1889 a XI:1909), dále úřa-
dy celní, vyměřovací inspektoráty (geometři), in-
spektoráty pro nákup tabáku, úřady puncovní a
jiné úřady a orgány pro speciální odvětví fi-
nanční správy.

9. Státní úřady poštovní a telegrafní.

§ 2.

Žádost za své ustanovení při úřadech v § 1
uvedených jsou povinni dle § 4 zákona podatí
všichni úředníci a zřizenci u úřadů těchto, kteří
chtějí býtí u úřadů těch trvale ustanoveni.

To jsou:

1. Všichni úředníci a zřizenci, kteří byli za
bývalé uherské vlády v úřadech těch ustanoveni.

Lhostejno jest, zda zaměstnanci tito složili slib poslušnosti republice Československé ve smyslu § 2 zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 64 Sb. z. a n., čil nic, a zda byli v úřadech svých ministrem zplnomocněným pro správu Slovenska prozatímně potvrzeni, dále zda službu skutečně vykonávají, či jsou mimo službu (na dovolené, v pensi nebo vůbec ze služby se vzdáli, aníž se jí výslovně vzdali), ať již berou požitky nějaké, čli nic.

Propuštění úředníků a zřízců ze služby beze všech nároků, které bylo vysloveno ministrem zplnomocněným pro správu Slovenska podle § 14, al. 1., nařízení ze dne 5. března 1919, č. 555 Adn., zůstává v platnosti a propuštění zaměstnanci nejsou nařízením tomuto podrobeni.

2. Úředníci a zřízcenci, kteří byli teprve za trvání republiky v úřadech těch ustanoveni nebo byli prozatímně jmenováni ministrem zplnomocněným pro správu Slovenska nebo orgánem jiným (na př. županem).

Od povinnosti podati žádost za své ustanovení jsou dle § 4, odst. 2., zákona zproštěni úředníci a zřízcenci:

1. kteří byli u úřadů těch trvale ustanoveni ústředními úřady (ministerstvy) v Praze, nebo ministrem zplnomocněným pro správu Slovenska;

2. kteří byli ústředními úřady (ministerstvy) z úřednictva v Čechách, na Moravě a ve Slezsku ustanoveného úřadům těm službou přikázáni.

Zaměstnanci tito mohou býti vyzváni, aby opis dekretu jmenovacího nebo příkazovacího předložili do lhůty v § 4 zákona uvedené úřadu ministra zplnomocněného pro správu Slovenska k nahlédnutí.

§ 3.

Žádost za ustanovení bylo podati ve lhůtě stanovené §em 4 zákona u úřadu ministra zplnomocněného pro správu Slovenska se všemi doklady v prvopise nebo ověřeném opise pro posouzení žádosti nutnými.

§ 4.

Úředníkům a zřízcům, kteří žádosti dle § 3 ve lhůtě tam stanovené nepodali, buďtež uplynutím lhůty jakékol služební požitky, požívají-li jich dosud, zastaveny (§ 5 zákona).

§ 5.

O žádostech za ustanovení u úřadů v § 1 uvedených rozhoduje onen ústřední úřad, do jehož oboru úřad v § 1 nařízení uvedený dle § 1, odst. 2., zákona náleží.

K žádostem, jež byly podány po lhůtě v § 3 uvedené, nebudiž přihlíženo a se zaměstnancem budiž naloženo tak, jako by do stanovené lhůty žádosti vůbec nepodal (§ 4).

Při rozhodování o žádostech za ustanovení buď šetřeno zásady, aby zaměstnanci, kteří za republiky se loyálně chovali, vykazují dostatečnou kvalifikaci odbornou i jazykovou a se ve službě osvědčili, byli ve službě ponecháni, ačli nutkové příčiny tomu nebrání.

§ 6.

Úředníci a zřízcenci, kteří řádně a včas se přihlásivše nebyli ustanoveni, buďtež dáni na odpočinek. Zaopatřovací požitky vyměřuje podle předpisu § 6 zákona ústřední úřad (§ 5, odst. 1.).

§ 7.

Ustanovení § 6 platí i pro úředníky a zřízcence, kteří byli u úřadů v § 1 jmenovaných ustanoveni orgány bývalého státu uherského.

Úředníci a zřízcenci tito, kteří řádně a včas se přihlásivše nebyli ustanoveni (§ 6 zákona), buďtež z činné služby propuštěni a požitky jim dosud vyplácené zastaveny a to 1. dnem měsíce následujícího po dni, co byla žádost za jich přijetí zamítnuta. O vyměření požitků zaopatřovacích platí ustanovení § 6 a § 7, odst. 1., zákona.

Jestliže se však úředníci a zřízcenci tito dopustili již za vlády republiky trestných činů proti bezpečnosti státu československého, buďtež ze služby bez jakýchkoli nároků propuštěni (§ 7, odst. 2., zákona).

Okolnosti, jež zakládají skutkovou podstatu takovýchto trestných činů namířených proti bezpečnosti státu československého, buďtež podrobně vyšetřeny a zaměstnanci sděleny s podotknutím, že může proti nim podati u ministra zplnomocněného pro správu Slovenska do 14 dnů svoje připomínky a námítky. O připomínkách a námítkách těch, rozhoduje ústřední úřad (§ 5, odst. 1.).

Byli-li úředník nebo zřízenec propuštěn ze služby ve smyslu § 7, odst. 2., zákona, buďtež ve výroku úřadu okolnosti ty uvedeny.

§ 8.

Státními ústavami bývalého státu uherského, na něž se vztahuje § 8 zákona, jsou zejména: státní nemocnice a státní zdravotní ústavy (zák. č. XIV: 1876), dětské asyly státní (zák. č. VIII: 1901).

Úředníci a zřízcenci těchto ústavů podrobeni jsou předpisům tohoto nařízení, zejména §§ 2 a 3, pokud byli podle uherského práva v den 28. října 1918 na ústavěch těch trvale ustanoveni. Okolnost ta buď přesně zjištěna, zejména nahlédnutím v příslušné dekrety a pod.

§ 9.

Nářízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí je přísluší všem ministerstvům, do jejichž oboru úřady v § 1 a ústavy v § 8 uvedené náležejí.

Tusar v. r.

Dr. Meissner v. r.

jako ministr spravedlnosti a za ministra sociální péče.

Švehla v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Engliš v. r.

Stříbrný v. r.

Staněk v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Johanis v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Habrman v. r.

Čís. 429.

**Nářízení presidenta zemské správy politické ze dne 8. července 1920,
č. 8/D—1657 ai 1920,**

čímž se odvolává nařízení bývalého místodržitele pro království České ze dne 20. července 1918, č. 52 z. z., a nařízení zemského politického správce v Praze ze dne 19. března 1919, č. 162 Sb. z. a n., o zastavení oprávnění mít i nebo nositi zbraně v Čechách.

§ 1.

Nářízení bývalého místodržitele pro království České ze dne 20. července 1918, č. 52 z. z., a nařízení zemského politického správce v Praze ze dne 19. března 1919, č. 162 Sb. z. a n., jimiž byla dočasně obmezena, po případě zastavena

právní účinnost povolení mít nebo nositi zbraně v Čechách, se odvolávají.

Tím nabývají opět platnosti veškerá ustanovení zbrojního patentu ze dne 24. října 1852, č. 223 ř. z.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

President zemské správy politické:

Kosina v. r.

Čís. 430.

**Nářízení správce zemské správy politické na Moravě ze dne 2. července 1920,
kterým se upravuje prodej vepřového masa na Moravě.**

Na základě ustanovení § 9, odst. 1., lit. b, a odst. 2., čís. nařízení ze dne 24. března 1917, č. 131 ř. z., o zásobení obyvatelstva předměty nezbytné potřeby, nařizuje se toto:

§ 1.

Prodej vepřového masa jest přípustným jedině ve stavu nesnímaném.

§ 2.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle trestních ustanovení shora citovaného nařízení.

§ 3.

Nářízení toto vstupuje ihned v platnost.

Správce zemské správy politické:

Černý v. r.